

Eseje – nejčastější chyby:

- Každá práce, kterou odevzdáte, by měla mít jistou formální úpravu. Neměla by například chybět titulní strana s Vaším jménem, názvem práce atd. Práce by měla být členěna na normostrany. Úprava textu ovlivňuje celkový dojem z Vaší práce a mimo jiné také usnadňuje čtení a orientaci v textu (Vám i vyučujícím). Dodržování základních typografických pravidel je také vítáno (více viz například www.antypa.cz).
- Studenti bohemistiky by neměli mít ve svých písemných pracích žádné pravopisné chyby! Ačkoli zní tato rada banálně, je třeba si vždy dokončený text po sobě (i vícekrát) přečíst (nejlépe v tištěné podobě).
- Ani u eseje (zvláště pak odborné) by neměl na závěr chybět seznam použité literatury a v textu pak odkazy na použitou literaturu (a to i u parafrází)! Je třeba rovněž dodržovat platnou citační normu. Například tento údaj – URL<[http:// www.slovníkceskeliteratury.cz](http://www.slovníkceskeliteratury.cz) – v závěrečném seznamu použitých zdrojů rozhodně nestačí!
- V zadání bylo uvedeno, že máte napsat esej. Je to útvar, který má specifické rysy. Pokud jste esej nikdy dříve nepsali, nejprve si ověřte, jak má vypadat, jaké má náležitosti. Esej rozhodně není nahodilé seskupení poznámek a nápadů, ani encyklopedické heslo. Charakterizuje ji jasně vymezené téma a logické dělení na úvod, stať a závěr.
- Pozor na věcné chyby a nedostatky, povrchní soudy, vágní formulace a ukvapené soudy! Těm lze předejít důkladným seznámením se sekundární literaturou. Zvláště pak jména a názvy je třeba ověřit! (Příklady některých chyb, které se v esejích objevily: Toronto, Vladislav Fuks, Vévodkyně a Kuchařka, Libri prohibity, STB, nerozlišování Česko vs. Československo atd.)
- Odborná esej tedy vyžaduje jistou úroveň a styl – floskule a plytký jazyk do ní rozhodně nepatří, stejně jako některé nevhodné (například expresivní) výrazy a spojení typu „otevřít hubu“, „buzerace“, „dojit režim“ apod. Jak uvádí Jadwiga Šanderová:

„Tento žánr se u studentů těší poměrně značnému zájmu a oblibě, zejména pro svoji čtivost a osobitost. Studenti jej také často považují za nejsnazší. Realita je však taková, že napsat kvalitní odbornou esej vyžaduje jak mnoho zkušeností v odborné práci, tak (a možná především) zběhlost v psaní odborných textů. Studentské ‚odborné eseje‘ sice někdy bývají i čtivé, zřídka však jsou odborným textem. Častěji jde o obecné a téměř nepodložené úvahy, jejichž zdánlivá originalita je spíše výrazem nepoučenosti a nedostatečných znalostí než skutečně původním, novým a přínosným pojetím daného problému.“
[Šanderová 2005: 78–79]

- Ačkoli téma eseje bylo zadáno spíše volně, není možné ho zcela ignorovat!
- Jsme si vědomi toho, že útvar eseje není zcela vhodný pro začátečníky, nicméně je dobré se s ním seznámit, znát jeho zákonitosti a jednoduše začít

trénovat – v budoucnu se mu pravděpodobně nikdo z vás nevyhne. I esej vrácená k přepracování navíc může být pro pisatele přínosem, pokud si uvědomí chyby a poučí se z nich.

V PŘÍPADĚ NESNÁZÍ NÁS NEVÁHEJTE POŽÁDAT O RADU, PŘÍPADNĚ O KONZULTACI!

ŠANDEROVÁ, Jadwiga. *Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách*. Praha: SLON, 2005,